

Květen-Srpen

Nejdůležitější body:

- Je třeba se hlásit e-mailem na soutěže, ale vždy pouze na 1 soutěž, která bude následovat!
- Pro to, aby bylo možné se zúčastnit tréninku, je třeba mít zaplacený oddílový příspěvek. Nejpозději do 15 září!!
- Snažte se propagovat náborový leták pro nové členy karate, je třeba si uvědomit, že když se budete flákat, potřebujeme nové naděje:-)), které pone-sou dále dobré jméno našeho klubu.

Uvnitř tohoto vydání:

NP se smíšenými pocity... 2

Barborka Šťastná-stříbro na olympiádě... 2

Letní camp, opět super akce naší karatácké rodiny... 3

Další přírůstek do rodiny mistrů-Nikola Jůzová... 4

Než začne opět cvičení... 4

ZPRAVODAJ KESL RYU

AKCE BELT OPEN V ITÁLII SUPER AKCE MOTIVUJÍCÍ DO DALŠÍ PRÁCE

Člověk se ani pořádně neoklepe z jedné akce a již je tady dlouho plánovaná akce další. Delší dobu plánovaný výjezd do italské Verony na soutěž pod hlavičkou WUKF BELT OPEN se vypravili hned tři vozidla s reprezentanty Karlem Keslem, Katkou Keslovou Hankou Vašíčkovou, Veronikou Jelínkovou, Jáchymem Hořákem Veronikou Šťastnou, Jáchymem Jetelem, Baborkou Šťastnou, Veronikou Rešovou a doprovodem Markem Šťastným, Davidem Rešem a Jindrou Jetelem. Po nároč-né cestě přes 800 km všichni do-razili bez ztrát, hotel ve Veroně výborný a tak po lehké regenera-ci se všichni sešli u pizzy a poslé ze se zaprezentovali. I přes úna-vu stačilo vedení výpravy v příje-mném pro středí hotelové zahrá-dky ještě vypilovat taktiku. Druhý den překvapila klimatizovaná ha-la, což bylo vzhledem k teplotám kolem třicátky příjemné i nezbyt-né. Zahajovali masters, junioři a senioři. Utrhnout medaili se nepo-dařilo pouze šéfovi výpravy, fakt ale je, že kategorie masters nad 46. let je už trochu dost, protože tam už je každý rok navíc znát. Radost mu to ale nezkazilo, pro-tože medailovou smršť zahájila Kačka Keslová bronzem v kate-gorii masters a nikoho nenechal na pochybách i Jáchym Hořák který se šel na tatami o umístění opravdu „poprat“. Jeho kata sne-sly přísnější měřítka a 3.místo v kata Shotokan i v OPEN byl ús-pěchem. Pak už v kvalitní konkuren-ci kata žen zazářili Veronika Jelínková a stejně i Hanka Vaší-čková. Verča předvedla velmi do-brý výkon v kata Shotokan, kde

získala skvělou stříbrnou medai-li a nezaváhala ani v OPEN kate-gorii všech stylů kde přidala ješ-tě bronzovou medaili. Hanka po-těšila výrazným výkonnostním posunem ve všech kátách a tak ani ona neodešla s prázdnou a bronz potěšil nejen jí, ale celou výpravu. První den tedy úspěch

zem se stala nejúspěšnější závo-dnicí turnaje. I Veronika Šťastná nenechala nic náhodě a dvěma bronzovými medailemi v kata i v kumite navýšila výrazné celkový počet cenných kovů pro naši vý-pravu. Když ani Jáchym Jetel nez-klamal a i on přidal dvě bronzové medaile, dalo se říci, že naše

nad očekávání a tak večerní ho-dnocení úspěchů v mezinárodní společnosti Dánska, Švýcarska a Polska pod heslem „Aperol“ mělo vysokou úroveň.. Nalákání prvním dnem jsme byli zvědaví, co předvedou naši mladí zástup-ci. Zahajovala Verča Rešová a ve své kategorii nedala soupeř-kám větší šanci. První zlatá na světě. Pak ještě přidala bronz v otevřené kategorii starších než ona a všechny nositelky žlutých pásů Pak se rozjela Barborka Šťastná a mezi svými vrstevnice mi jak v kategorii Shotokan, tak bez rozdílu stylu byla takřka bez větší konkurence Dvě zlatky bez problému a když přidala ještě je dnu zlatou a bronz v kumite, rá-

výprava patřila k úplně nejúspěš-nějším výpravám turnaje. Odmě-na na sebe nedala dlouho čekat a po absolvování návštěvy Vero-ny, včetně zastavení u balkonu zamilovaných a dobrém obědě jsme se přesunuli do cca 200km vzdáleného přímořského měste-čka Caorle a „panské choutky“ mohly začít. Vedro přiměřené na riviéře, ale v mořských vlnách a večer u dobrého moku i s výbor-nou italskou zmrzlinou se dalo „přežít“ docela dobře:-). Nezbyvá než věřit, že takových super vý-jezdů se skvělými lidmi a se spo-rtovními úspěchy jako bonus bu-de ještě hodně, protože jak by řekl klasik- žijeme jen jednou a člověk si musí užívat jak to jde...

NÁRODNÍ POHÁR MLÁDEŽE SE SMÍŠENÝMI POCITY

Další z řady víkendových soutěží našich maratónů za námi a na NP ČSKe první červencovou sobotu byl dětmi doslova nabitý, kde nebyla nouze i o 50 závodníků v jedné kategorii. Pozitivní bylo, že se zúčastnilo z našeho klubu 12 závodníků, za co je hlavní dík rodičům, protože krásnou slunečnou sobotu strávili v hale. Díky patří i Kačce a Hance, které oběť celého dne koučovaly, místo aby si užívaly někde u vody. To jsou ty pozitivní věci a teď k výkonům. Celkově nic moc, chybí hlavně bojová demonstrace, nepochopení stále opakovaných stabilních postav, kata nepostrádají slušnou techniku, ale karate se nám ve většině případů jaksi vytrácí. Není třeba zde dále rozebírat samotné výkony, ani nebudu známkovat jednotlivé závodníky, protože to by povahově labilní borci také nemuseli zvládnout: -)...V kumite nám chybí nejen zkušenosti, ale hlavně chuť se poprat. Další kritický moment je, že většina borců našeho klubu, místo aby studovali ty lepší své potencionální soupeře, jejich pohyb, techniku a celkovou práci na tatami, po vlastním výkonu je přestane vše zajímat, buď sednou na tribunu a soutěž je nezajímá, nebo prostě odjedou. Tento nezáměr o své lepší poten-

cionální soupeře se následně odráží ve výkonech. Více se čekalo od Vojty Andře, Ondry Čermáka i Zdeňka Šimona a to nemluvíme o medailových pozicích. Bohužel se pohybujeme na místě. Určitým povzbuzením bylo 7. místo Veroniky Rešové, zatím slušný výkon, určitým příjemným překvapením byl Jáchym JETEL, který nečekaně vybojoval bronzovou medaili. Další medaili a sice stříbrnou vybojovala Valentýna HRAZDÍROVÁ a stejný kov i Barborka ŠTASTNÁ, která si tím pádem mohla vyzkoušet všechny kata, které se snažíme momentálně vyladit. Jinak kumite... Barborka dobrý bojový výkon, ale chybí nám přemýšlení a pořád ta vzdálenost... jinak ani jedna bodovaná technika??? Zdeněk, též bez techniky, bez myšlenky a navíc když chce bodovat nohou musím kopy okrajově ovládat!! Andrea... no comment, Ondra bojovnost se nezapře, snaží se o kombinace, ale pomohlo by si víc hrát, to co si říkáme na tréninku, nebrat to kumite tak vážně. Pak nás to příliš svazuje. Vojta, nejvíce bodoval, to je dobré, ale neustále špatné držení těla, tím horší reakce, ale asi nejlepší kumite z našich. Verča... určitě zlepšení ale pohyb po tatami stále pouze v „lajně“, jako vždy! Chtělo by to

méně strachu, když se dobře kryjí, nic se nemůže stát! Na závěr opět jedna poznámka. Někdo se narodí a má geneticky dané sportovní buňky i fyzické a anatomické předpoklady. Když budou trénovat 3-4x týdně budou dost dobří. Když budou trénovat každý den a žít tím sportem, který si vybrali, jsou předurčení k mistrovským titulům. Někdo se narodí a geneticky přímo optimální vybavení nedostane, ale sportuje rád. Pokud trénuje 3-4x týdně, bude na určité úrovni dobrý, řekněme tomu z určitého pohledu rekreační sportování s určitým cílem. Pokud však bude trénovat každý den a bude žít sportem, který si vybral, je reálná naděje, že i tento borec přeskóčí ty talentované s menší tréninkovou morálkou a může do sáhnout výraznějších úspěchů TO JE REALITA! Tak že pokud se nehnou medaile, není nutné věšet hlavu. Vždy si položit otázku. Je u mě karate a sportování na prvním místě?? Pokud ano, úspěch se určitě dostaví. Pokud ne, je dobře že sportujeme alespoň na rekreační úrovni, ale počítejme s tím, že úspěchy nás budou čekat maximálně na krajské úrovni. Být nejlepší v jakémkoliv odvětví znamená dřínu! Bez ní to nejde....

BARBORKA ŠTASTNÁ - STŘÍBRNÁ NA OLYMPIÁDĚ MLÁDEŽE

Doslova o svátku většiny olympijských sportů v naší republice se může hovořit o letní olympiádě, která se tentokrát konala v Brně 24. - 29. 6. 2017. Nejen že zde všichni žákovští sportovci zažili atmosféru opravdových OH, včetně zapálení olympijského ohně, vlajkonosů, olympijské vesnice apod. Ale díky soupeření mezi kraji i atmosféru reprezentace především jako nejlepšího sportovce svého kraje. Nás mohly potěšit hned dvě věci. Za prvé když byli do reprezentace za karate nominováni B. a V. Štastná a L. Hrazdír. Další naprosto výjimečnou věcí bylo, že naše Kačka Keslová byla oslovena z magistrátu hl. města Pra-

hy, zdali se ujme funkce vlajkonosce celé Prahy. Nejen že můžeme mluvit o výjimečném významu naší Kačky, ale i vy znamenání našeho karate. Trenéry výběru Prahy karate byli Karel Kesl a Kačka Keslová, nakonec ale bylo potřeba přijmout na soutěž karate i funkci rozhodčího. Po olympijském zahájení, nastoupení všech krajů, zapálení olympijského ohně, vytažení olympijské vlajky atd. se naše minivýprava než nadešla klání v karate vydávala poznávat zajímavá místa Brna ostatní sportoviště jako gymnastiku, volejbal, atletiku, florbal a další. Samotná soutěž pro Prahu dopadla tak na 50%. O. Štáhlavský vyhrál a Bar-

borka Štastná vybojovala stříbrnou medaili v kata. Ostatní nijak zvlášť výrazně nesplnili očekávání a stejně tak v kumite. Ještě že olympijský výbor požadoval umístění všech sportů do 14 míst (počet krajů) a nejvíce tím pádem zavařili hlavu STK. My jsme na tom vydělali, protože pár bodů za další umístění se pro naši reprezentaci našlo. A tak i když unavení po náročných dnech (4500 závodníků bylo znát na každém kroku), krásný zážitek ve všech určitě z této LODM zůstal a Barborce ještě jednou velká gratulace za vynikající reprezentaci Prahy, karate, svého klubu i olympijskou medaili!

LETNÍ CAMP OPĚT SKVĚLOU SUPER AKCÍ NAŠÍ KARAČÁCKÉ RODINY

Letní camp našeho klubu za námi, a že to byla opět super akce mezi skvělými lidmi je spíše autematické, než aby to byla věc překvapivá. Celkem 60 účastníků se rozjelo do nového prostředí. Přes to, že nikde není vše stoprocentní vše se zvládlo, ať menších pokojů i klidu pro relaxaci, protože dalších přes 200 ostatních ubytovaných bylo slyšet takřka neustále. Počasí jsme si však objednali na jedničku, celých 14 dní slunce a teplo, pokud večer teplota spadla, nebo chvilku zapršelo, bylo to vždy mimo naše aktivity venku. O tomto campu by se dalo psát hodiny a tak se zaměřím jen na nejnужnější a atmosféru si bude možné vychutnat na DVD. I toto soustředění bylo zaměřeno v první řadě na pochopení podstaty karate, bylo určitým návodem jak trénovat techniky, kata i kumite v první řadě jako bojové umění a uvést je do reálného boje. Součástí byl i nácvik práce s nunchakou a eskrimou se zaměřením na nácvik koordinace a pochopitelně i pro sebeobranu. Pro vyšší STV byl mimo jiné cíl naučit se pár mistrovských kata navíc, pro nižší zvládnout co nejvíce základních kata. Dále představení základních technik thai boxu i juda základy kumite a nutnost systematického nácviku kihon ipon kumite. Večery pak byly zaměřeny na přednášky a videa, rozhodně měl úspěch film Orel Edie, archiv o G. Funakoshim, představení kulturní, medailon judisty Krpálka filmy „Nedotknutelní“ nebo „Malý velký bojovník“. Soutěžní tréninky začaly jako vždy již 35 ročníkem kata. Kategorie byly čtyři. V kateg. 8. Kyu si pohár pro vítěze odnesla Veronika Rešová, menší pohár a stříbrnou medaili Jan Strhan a dvě třetí místa vybo-

valy Tereza Sibřinová a Kristýna Čermáková. V kateg. 7-6. kyu se vítězem stal Jan Stránský, stříbrný Martin Horňáček a bronz si rozdělili Kateřina Slezáková a Emma Štěpánková. Pak již začalo jít do tuhého v kateg. 5-4. kyu. Tuto kategorii ovládla bez větších pro-

blému Barbora Šťastná, 2. místo patřilo ztracenému a znovu nalezenému Jonášovi Sanislovi, bronzovými medailami se udělali radost pěknými výkony Petra Andršová a Zdeněk Šimon. V poslední kategorii „best of best“ tj. 3. kyu a výše si pohár pro vítěze vybojoval Jakub Slanař, menší pohár Jáchym Hořák a o třetí místa se podělili Erika Hubková a Luboš Hrazdír. Tradici každého campu je i Hollywood, a že se toho týmy zhostily na jedničku, není třeba dodávat. Absolutním vítězem se stal tým č. 4 pod vedením Luboše Janouška (Filip Jáchym, Daniel Sládek, Andrea Šimonová, Ondřej Čermák, David Kříž, Jan Božovský, Nikola Černá) a sice dokonalým dílkem „Upálení Jana Husa“. Ostatní umístění a neméně propracované scénky možno shlédnout na DVD. Běhy 7-8. km zpestřily odpolední programy a následovala soutěž kobudo, kdy si každý musel vymyslet katu s nunchakou nebo eskrimou a navíc jí musel ještě přesně zopakovat, což se ne vždy podařilo. Umístění pouze ve zkratce. 8. Kyu:

1. místo V. Rešová, 2. T. Sibřinová 3. J. Juránek a K. Čermáková. 7-6. Kyu: 1. místo M. Kulička, 2. K. Slezáková, 3. J. Jetel a A. Novák. 4-5. kyu 1. místo V. Andrš, 2. F. Jáchym 3. B. Šťastná a J. Sanislo. 3+Kyu: 1. místo J. Hořák, 2. J. Slanař, E. Hubková a D. Sládek. Zápolení karatistické

vystřídalo též tradiční maskarní rejdní, kdy téma bylo „Na století nezáleží“. Že bylo se na co dívat netřeba připomínat. Nakonec všichni byli fantastičtí, a i když pořadí určili všichni účastníci campu, těžko se dalo určit, kdo byl opravdu nejlepší. Nakonec 1. místo Váša opočlověk, 2. Jindra s Anežkou - propíchnutá zebra, 3. Náčelník-mafián, ale vzhledem k blížícím se zkouškám a tím možnému taktizování, přenechal své umístění Jonášovi a jeho teroristovi. Zkoušky tentokrát nedopadli úplně podle představ, ale vůle a cílevědomost mnohdy chybí a nahrazuje je touha po něčem, v tomto případě po vyšším STV, bez větší práce a námahy. Nakonec se ale většina dařilo. Na 7. Kyu úspěšně složili Veronika Rešová, Honzík Strhan, Kristýna Čermáková, Tereza Sibřinová, na 6. Kyu Filip Kříž a Emma Štěpánková, 5. kyu Benedikt Kis, Adam Novák, Honza Stránský a Kačka Slezáková, 4. kyu zvládl Vojta Andrš, Petra Andršová Pavla Šimonová a Barborka Šťastná. Na 3. kyu byli dobře připraveni Veronika Jůzová, Matyáš Kloubek, Jan Slezák a Filip Smutný. 2. Kyu zvlá-

dli bez problémů Lubomír Janoušek a Luboš Hrazdír. Na vyvrcholení zkoušek se výborně připravila Nikola Jůzová a tím jí byl udělen bez připomínek mistrovský stv 1. Dan. Po slední individuální soutěži a sice kumite, byla velmi milým překvapením hlavně u těch malých a začínajících. Jejich bojovnost a neohroženost byla příkladná a tak možná v budoucnu.... Skupina „D“- úplní začátečníci: 1. E. Štěpánková 2. Sibřinová, 3. N. Černá a K. Čermáková. „C“ M. Horňáček 2. J. Stránský, 3. M. Kaplan a F. Kříž. „B“ 1. B. Šťastná, 2. O. Čermák, 3. V. Šťastná a Z. Šimon. „A“ 1. J. Slanař, 2. E. Hubková, 3. D. Hanus a L. Hrazdír. Zde by to chtělo vyzvednout neohroženost Luboše, který ač mu bylo 13 let, bojoval v kategorii mužů. Super! Vyhlášením nejlepšího týmu Jáchyma Hořáka (Erika Hubková, Vojta Andrš, Matyáš Kloubek, Barborka Šťastná, Hnyk Daniel, Verča Rešová, Martin Horňáček, Jakub Minář, Jan Strhan) a nejužitečnějších sportovců pro svůj tým a tím nejlepších na tomto campu: Jáchyma Hořáka, Barborky Šťastné a Honzy Slezáka, skončila opět jedna super akce naší karatistické rodiny a nezbyvá než se těšit na další. Na závěr opravdu moc velké díky Hance i Kačce, za nenahraditelnou pomoc při průběhu tohoto campu a to zdaleka nejen v oblasti trenérské, ale i v oblasti řešení občasných nevolností účastníků, kteří ne vždy mají zažitý základní estetický chování... Ještě jednou díky všem!

DALŠÍ PŘÍRŮSTEK DO RODINY MISTRŮ NIKOLA JŮZOVÁ

Jako karatistický pamětník a tím i rozhodčí si jako by to bylo včera pamatuji na ještě malou Nikolu, velmi dynamickou a bojovou. Vždy jako trenér jsem si trochu závistivě říkal, jaké by to bylo super mít takový „materiál“, zapálený a bojovný ve svém klubu, protože to je vždy radost pracovat a dává to trenérovi dostatečnou motivaci k další práci. A tak jsme se na závodech vidali, až přišla nabídka rodičů, zda by Nikola i Veronika nemohli trénovat u nás. Pochopitelně to byl pro náš SK skvělý dárek, kterého si patřičně vážíme. Obě slečny nejen že jsou velmi dobré karatistky, ale hlavně jsou super lidi. Náš klub je sice zaměřen na sport i úspěchy, ale nikdy neustupujeme ze základní myšlenky při zakládání klubu a sice jako rodinného klubu kam budeme všichni chodit rádi využívat svůj volný čas, budeme si uvědomovat svojí výji-

mečnost z hlediska neustálé práce na sobě být lepším a úspěchy budou stále pouze odměnou za dřinu a odříkání. Nikola do rodi-

ny skvěle zapadla a tak nejen z hlediska sportovního jí byla možnost složit zkoušky na černý pás protože charakter a láska ke karate se vším co k němu patří dle odkazů starých mistrů je to, co dělá v našem bojovém umění z žáka mistra. A Nikola to demon-

struje na každém kroku. Nezbyvá než pustit ke slovu samotné ho novopečeného mistra karate Nikolu, která ve své skrom-

nosti při požádání o menší prezentaci své osoby, neuvedla kopec svých úspěchů za desetiletou cestu svého karate a tak jen že při mém odhadu by se to nevešlo do celého zpravodaje:-). *Karate беру jako svou osudovou cestu. Myslím si, že nic lepšího mě potkat nemohlo. Karate cvičím od svých 8 let. Na začátku jsem ho brala jako sport, teď ale vím, že to je mnohem víc než to. Je to běh na dlouhou trať. Za tu dobu jsem si prošla mnohým, ale to co my otevřelo oči a ukázalo*

cestu, kterou chci dál v karate po kračovat, je právě cvičení v SK Kesl ryu!!!!. Jsem opravdu ráda, že jsem měla tu čest získat 1. Dan Dan v tomto klubu. Opravdu moc to pro mě znamená. A já věřím že můžu mluvit za celý náš klub, že děkujeme za hezká slova, kterých si náležitě vážíme, jako i skutečnosti, že dobré jméno navenek dělají výsledky, medaile i poháry a to se můžeme jak na Nikolu, tak i Veroniku spolehnout, že ony nám to dobré jméno dělají bezesbýtku. Tak samé úspěchy na tatami i mimo něj ti přeje tvoje druhá rodina.

NEŽ ZAČNE OPĚT CVIČENÍ ANEB „DOJO-MÍSTO PROBUZENÍ KTERÉ NÁS TVOŘÍ“

Kolikrát vejdemo do Doja, ukloníme se jen tak na půl a ani o tom moc nepřemýšlíme, ti mladší se uklání z důvodu, aby je náhodou nenachytal Sensei a nemuseli třeba dřepovat. Zkuste se však jednou za čas na chvíli zastavit, třeba si stoupnout do rohu prázdného Doja a nechte si odvíjet film části vašeho života. Najednou se vám vybaví tváře kamarádů, kteří nevydrželi a uhnuli ze své cesty, ale vybaví se vám i ti, kteří zůstávají, s kterými sdílíte dobré chvíle, chvíle štěstí při vítězství a které potřebujete když se nedaří. S kterými máte za sebou hodiny a hodiny potu, dřiny, sebeovládání a toho ostatního, co je nezbytné pro růst každého jedince, který chce být nejlepší a nebo aspoň výjimečný. Je to daň jejíž význam se nedostavuje okamžitě, ale v životě se pak neztrácí v žádném konání. Je to již dávno kdy Gichin Funakoshi řekl, že Karate je hrozenou rukavicí na celý život. Tím určitě ne-

myslel že se do smrti budete dířit v Doju, klikovat a sbírat medaile. Dojo je pro nás pro všechny prostředkem být lepší. Za odříkání, dřinu, pot, neúspěchy dostáváme prostřednictvím karate to nejcennější. Jsou to lidské vlastnosti, které by měli být samozřejmostí, ale které jsou tak vzácné a v dnešní době čím dál tím vzácnější. Duševní síla, pokora, ohleduplnost, kontrola emocí, čest, statečnost, vytrvalost a ostatní vlastnosti rytířů dávných dob. Po právu kritizují západní svět a jeho chápání a to nejen v karate zakladatelé bojových umění dálného východu. Materialismus pohlcující veškeré základní lidské hodnoty se vytratil i v pojetí karate dnešních dnů. Myšlenka něco za něco pohlcuje chápání dnešní generace a těžko si odpovídají na otázku proč já mám cvičit, proč se mám dířit když za to nic nedostanu a ani ta medaile na mě nezůstane. Člověk založený na materiální stránce života není nikdy úplně šťastný.

Životní vize ve smyslu „musí se to rentovat“, „musí se mi to nějak vrátit, jinak to nemá cenu“ je zvrácený směr dnešního a budoucího lidského myšlení. Zastavte se

...1983...

když vcházíte do Doja a ukoľte se s úctou prostoru, kterému jste již tolik obětovali a kde již jste toho tolik prožili. Zkuste se zastavit na chvíli v prázdném Doju, vnímejte energii, kterou je prostor Doja prosycen. Je to i vaše energie. Nechejte chvíli běžet film o těch které máte rádi i o těch, které zbytečně nepreferujete jen kvůli vašim chimérám či pomluvám jiných. Nechejte se unášet myš-

lenkami opravdových bojovníků, jejichž význam v moderní době není běhat s katanou či dokazovat duši bojovníka rvačkou na diskotéce. Věřte, že jen skutečnost že někomu děláte sparringpartnera již vytváří vaši charakterovou stránku tím, že nezištně po máháte druhému, aby byl lepší. Sen o vlastní velikosti má krátké trvání a směřuje k sebezáhubě. Bojové umění je prostředkem být lepší, být součástí společenství stejně smýšlejících lidí, mít vždy zázemí kde mám své místo, které zůstává i přes nepřízeň osudu v ostatním konání. Važte si Doja a važte si každé minuty kdy na vás v Doju čeká některý ze Senseiů aby vám podal vždy pomocnou ruku k cestě být někdo víc. Věřte že to není samozřejmost a mnozí by za to dali vše co mají.. je osobní boj, nebýt automaticky součástí toho horšího dnes. Buďte lepší!!!